

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1434/2020
22.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја подстрекавањем из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 34. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живана Јеремића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-589/19 од 17.09.2020. године и КЖ2-625/20 од 08.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живана Јеремића, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-589/19 од 17.09.2020. године и КЖ2-625/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-589/19 од 17.09.2020. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, за накнаду трошкова које је окривљени имао у поступку пред Апелационим судом у Крагујевцу у предмету Кж.1-589/19.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-625/20 од 08.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1-589/19 од 17.09.2020. године.

Против напред наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Живан Јеремић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати надлежном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд на погрешан начин применио одредбу члана 262. ЗКП, наводећи да се захтев за накнаду трошкова пред другостепеним судом може захтевати најкасније на јавној седници, односно пре тога у правном леку или у одговору на правни лек. Даље се наводи да је право подносиоца захтева да висину трошкова определи и поднесе захтев у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. члана 262. ЗКП, а што је у конкретном случају и учињено и није предвиђено другачије решење којим би се ограничило право подносиоца да захтев за трошкове истакне у преклузивном року од једне године. Даље се наводи да се не може довести у питање примена ове одредбе чињеницом да је бранилац имао могућност да определи висину трошкова одбране узимајући у обзир предузете радње за окривљеног у поступку по правном леку, јер право окривљеног за досуђење трошкова одбране зависи од исхода судског поступка за окривљеног.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека – одлучује тај суд, сходно одредби члана 261. до 266. овог законика.

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Да би о томе одлучио, суд правног лека мора имати захтев за накнаду трошкова. Стога у поступку по правним лековима, захтев за накнаду трошкова мора бити постављен у поднетом правном леку, или до окончања поступка по правном леку (седнице већа) у конкретном случају.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП, прописано је да, ако недостају подаци о висини трошкова – посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединач када се ти подаци прибаве.

Како је у време подношења одговора на жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, бранилац окривљеног АА знао, односно била му је позната висина трошкова (прецизирана у поднетом трошковнику дана 21.05.2020. године у укупном износу од 148.746,00 динара и то на име приступа седници већа пред другостепеним судом, на име састава одговора на жалбу, на име трошкова превоза окривљеног на релацији ... – Крагујевац – ... у висини цене аутобуске карте, на име трошкова превоза браниоца сопственим возилом на релацији ... – Крагујевац – ..., на име одсуствовања из

канцеларије, на име разгледања списка, на име састава поднеска – захтева за накнаду трошкова), а захтев за накнаду истих бранилац није истакао у одговору на жалбу, нити на јавној седници, то по оцени овога суда, у конкретном случају, нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП, да се о истим одлучи посебним решењем, а како је то бранилац окривљеног АА, тражио у захтеву за исплату трошкова дана 21.05.2020. године.

Имајућу у виду наведено, правилно је правноснажним решењима захтев за накнаду трошкова које је окривљени имао у поступку пред Апелационим судом у Крагујевцу у предмету Кж.1-589/19 (у поступку по правном леку) одбијен, као неоснован.

Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живана Јеремића оценио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић